

Скарбничка

Друг

- Діжка в підвалі **3**
- Пригоди шукачів **4**
- Жахлива тінь **5**
- Краще, ніж у Соломона **6**
- Цікаві досліди **7**
- Бобри. Куниця. **8**
- Веселый English **9**
- Історія кулькової ручки **11**

Дорогі наші юні друзі!

Ось і проминуло тепле літечко – пора смачних ягід та фруктів, сонячних днів та таких приємних для кожного з вас канікул. Сподіваємося, ви загоріли на сонечку, накупалися в озері чи морі, знайшли нових друзів і отримали масу задоволень.

Вітаємо вас із початком нового навчального року. Успіхів вам у навчанні, вірних друзів і позитивного настрою, радійте кожному новому дню і даруйте любов та радість іншим.

З любов'ю ваші друзі з видавництва.

**Сьогодні, друзі, в мене свято —
Нарешті вже прийшов цей час,
Коли так весело й завзято
До класу кличе дзвоник нас!**

**Я — першокласник! І лунає
Для мене вперше дзвоник цей.
Країна знань усіх чекає
І кличе в школу чи в ліцей.**

**Щоденник, зошити з книжками,
Пенал, і ручки, й олівці...
Тепер щоденно буде з нами
Шкільне приладдя на столі.**

**Давайте вчитися завзято —
І побажаємо в цю мить:
Нехай радіють мама
й тато,
Нехай нас Бог
благословить.**

Чарльз Міллс

Пан Мейерс подивився на пухнасті клубочки, що вместилися біля живота своєї матері – кокер-спаніеля. П'ять цуценят. П'ять непосидючих клубочків, які гавкали.

Він насупився. В одного із цуценят була слабенька скалічена лапка, і він ледь міг шкутильгати, намагаючись гратися зі своїми братиками. Чоловік зітхнув: «Ніхто його не купить».

Через декілька днів після того, як чоловік вивісив під своїм вікном табличку «Цуценята на продаж», він вже зустрічав першого покупця. Це був хлопчик, котрий дивився на нього знизу догори.

— Скільки коштують ваші цуценята? — запитав він.

— Двадцять п'ять доларів кожне, — відповів пан Мейерс.

— Ой, — із сумом у голосі промовив хлопчик, — у мене тільки три долари. Можна мені хоча б подивитися на них?

Пан Мейерс повів хлопчика до ящика. Очі хлопчика заблищали, коли він спосте-

рігав за п'ятьма пухнастими кульками. Раптом він сказав:

— Прошу вас, дозвольте мені взяти того цуцика, у котрого ушкоджена лапка. Я заплачу вам зараз усе, що в мене є, і буду приносити решту щотижня.

— Синку, — сказав пан Мейерс, — ти не захочеш його. Він ніколи не зможе добре ходити. Краще б ти вибрав того, який міг би з тобою гратися, коли підросте.

Тоді хлопчик підняв штани і показав металічні скоби на нозі.

— Я ніколи не міг добре ходити, — сказав він. — Я вважаю, що цьому цуценяті потрібен друг, який зрозуміє його. Мені такий дуже потрібен.

Хлопчик пішов із покаліченим цуценям, дбайливо й обережно тримаючи його на руках.

Навіщо Ісус прийшов на Землю? Для того, щоб знати, як це — бути людиною, і краще нас розуміти.

**Ничего захватывающего
никогда не происходит**

**Собака
в пустыне**

5

**Если булочка
только одна**

10

Эллен Э. Моррисон

Ничего захватывающего никогда не происходит

Конни выбежала на крыльцо своего дома, чтобы помахать своей подруге Элис, которая как раз проезжала мимо на своем велосипеде.

— Наш городок такой тихий, — размышляла она, — здесь никогда ничего захватывающего не происходит. Вот если бы у меня был велосипед, я могла бы кататься по городу после обеда, как это делает Элис.

Однако девочка прекрасно знала, что на велосипед она сможет рассчитывать еще не скоро. В данный момент мама с папой не могли позволить себе столь дорогую покупку, а денег, которые Конни получала, присматривая за соседскими детишками, едва хватало ей на необходимое.

В этот момент из дому выглянула мама.

— Конни, будь добра, сходи к миссис Браун. Она обещала дать мне новый рецепт сладкого пирога, — попросила она.

— Уже иду, мамочка, — ответила девочка. Она хорошо знала миссис Браун, поскольку частенько нянчилась с ее трехлетней дочуркой Ширли.

Дом Браунов находился всего в квартале от них.

— Интересно, где сейчас Ширли? — подумала Конни, а затем вспомнила, что малышка, вероятно, спит в послеобеденное время. Вдруг Конни показалось, что она слышит голос Ширли. Звук раздавался как будто с улицы. Спрыгнув с качели, девочка подошла к парадному крыльцу. Сделав несколько неуверенных шагов вверх по лестнице, она замерла. И вдруг отчетливо услышала, как малышка испуганно зовет маму.

— Мамочка! — вновь раздался ее голосок. Звук доносился откуда-то сверху.

Конни вернулась во двор и стала вглядываться в окна детской комнаты, которая находилась на втором этаже. Одно из них было чуть приоткрыто. Сквозь щель Конни увидела руки и лицо Ширли. Малышка плакала. Из приоткрытого окна серой струйкой просочился дым.

— Я иду, — чуть слышно выдохнула Конни.

Стремглав бросившись в дом, она на одном дыхании взбежала по лестнице на второй этаж. Навстречу ей взметнулись языки пламени. По-видимому, очаг возгорания находился где-то в кладовке. Комната Ширли располагалась дальше по коридору. Расстояние между противоположной стеной и огнем составляло не более полуметра. Прижимаясь к стене, она благополучно преодолела опасный участок. Сквозь завесу дыма Конни все же удалось разглядеть, что дверь в детскую осталась открытой. Вбежав в ее комнату, она нашла плачущую девочку. Не теряя времени, Конни подхватила ее и поспешила обратно в коридор. Однако к тому времени дым стал настолько густым, что вызвал у обеих девочек приступ удушливого кашля. Их глаза мгновенно воспалились и стали слезиться. Огонь преградил им путь. Прижимая Ширли к себе, Конни вернулась обратно в детскую. Распахнув окно, она заметила, что возле дома собирается толпа народа. Где-то вдалеке завывала пожарная сирена.

Однако Конни понимала, что у них нет времени ждать, пока подрастет помощь. Девочка лихорадочно осматривала стену дома. Внезапно взгляд ее упал на водосточную трубу. Но расстояние между нею и окном

составляло около полуметра. Собравшись с духом, Конни скомандовала:

— Взбирайся ко мне на плечи, Ширли, и держись крепче!

Не смея взглянуть вниз, Конни осторожно ступила на подоконник. Дотянувшись до водосточной трубы, Конни крепко-накрепко обхватила ее обеими руками. Конни шагнула с подоконника. Толпа внизу испуганно ахнула. Девочки повисли в воздухе. Труба слегка подалась вперед. Медленно Конни заскользила вниз. Взгляды собравшихся людей были устремлены на девочек. Даже приезд пожарной машины не смог отвлечь их внимание.

Когда нога Конни наконец коснулась земли, ликующие возгласы присутствующих огласили окрестность. По щекам миссис Браун текли слезы радости. Прижимая к себе дочь, она сказала: «Я так тебе благодарна, Конни!» На следующий день, вернувшись из школы, Конни увидела автофургон, припаркованный у ее дома. Сотрудник службы доставки разгружал из него новый сверкающий на солнце велосипед.

— Вы, наверное, ошиблись адресом, — подойдя к нему, сказала Конни.

— Не думаю, — ответил тот, улыбнувшись, — вы разве не мисс Конни Денфорд?

— Да, это я.

— Тогда это для вас.

А к рулю был прикреплен конверт, вскрыв который, Конни увидела слова благодарности от миссис Браун. Все еще не веря своим глазам, Конни сказала: «А я еще говорила, что в нашем городке ничего захватывающего не происходит!»

Логика

Ну-ка скажи: сколько грибов и грибочков выросло на полянке? Сколько и какие из них — несъедобные?

Слова

Расшифруй слова, прочитай предложение.

Комната

Найди на картинке все предметы, которые нарисованы ниже.

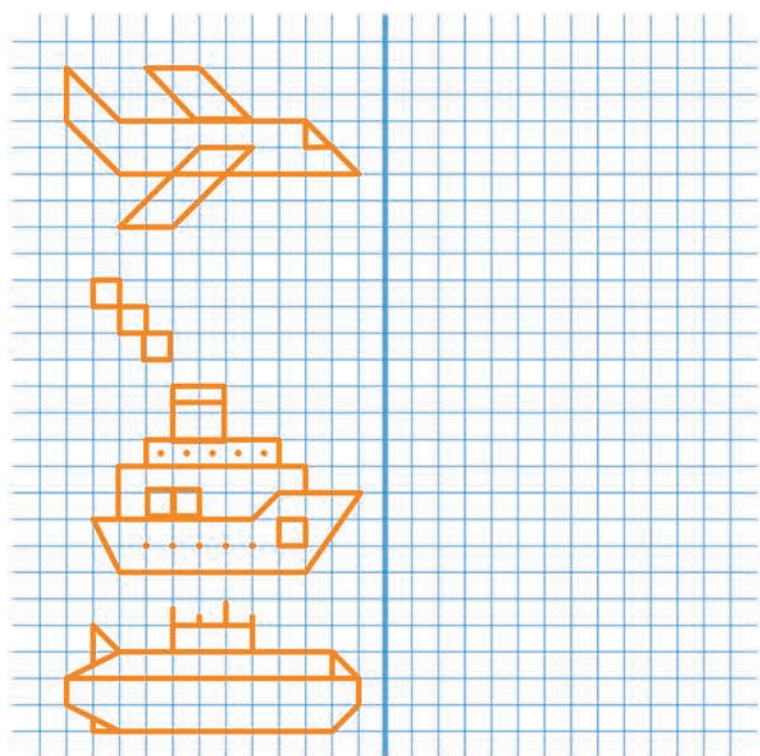

Находилки

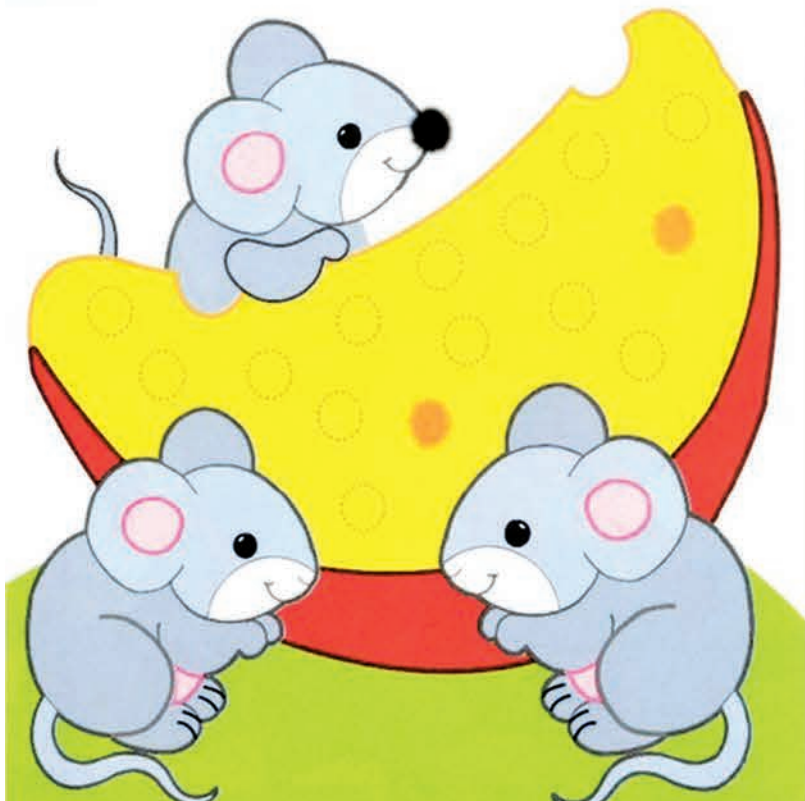
Найди и посчитай все цветочки на картинке, такие, как показано в верхнем левом углу.

Дорисуй по клеточкам.

У мышат сегодня на обед их любимое лакомство. Дорисуй дырки на сыре. Не забудь дорисовать мышкам носики.

Діжка в підвалі

– Що це? – запитала Аміна, показуючи на дивну діжку, що стояла в підвалі. Мама відволіклася від розпаковування речей:

– О, це просто те, що забув забрати колишній господар. Можливо, вони заберуть це пізніше.

Аміна кивнула, взяла постільну білизну і пішла догори по сходах. Ходити по дому було важко. Вона буде задоволена, коли всі коробки, які вони перевезли до свого нового будинку, будуть порожні і життя потече своїм руслом.

Через певний час сім'я виявила, що на деяких речах почали з'являтися дірки, наприклад, на улюбленій вовняній спідниці Аміні.

– Міль! – здивовано сказав тато. – У нас завелася міль. Ці маленькі комахи проїдають дірку в нашому сімейному бюджеті, знищуючи тканину дивана та одяг, що висить у шафі.

– Звідкіля вони беруться? – скаржилася мама.

Одного разу Аміна з мамою у підвалі склали коробки, аж раптом вони побачили міль, яка вилітала із діжки.

– Тату, хутчіше йди сюди, – покликала Аміна, – нам потрібно подивитися, що ж у тій діжці.

Коли чоловік підняв кришку, сотні молей піднялися коричневою хмарою. Усередині діжки було старе вовняне пальто, і там розмножувалися шкідники. Коли батьки забрали цю діжку, проблема зникла.

Коли гріх живе у підвалі наших сердець, важко змінювати наші погані звички. Деякі люди все життя намагаються покращити свою репутацію, але ніколи не шукають причину проблеми. Якщо щось ховається у твоєму серці, зізнайся у цьому, видали причину, а потім дозволи Ісусові зробити з тебе нову людину. Вперед! Відкрий діжку!

Велосипед Марка

Марк чувствовал себя превосходно. Он только что купил замечательный велосипед на аукционе потерь и находок, который проводила полиция. Всего за пять долларов купил. Велосипед не был новым, но при такой цене это не играло роли. Как он ехал!

Радость Марка была кратковременной. На следующий день, когда он колесил по окрестностям, мальчик по имени Рассел окликнул его:

– Эй, ты. Это мой велосипед.

– Нет, мой, – ответил Майк. – Я купил его в полиции, на аукционе.

– Я точно знаю, что это мой велосипед, – настаивал Рассел. – Его украли где-то год назад!

Бедный Марк. Он поехал домой, не зная, что делать. Когда он объяснил своей маме, что случилось, она позвонила в полицейский участок, и ей сказали, что по закону велосипед теперь принадлежал Марку.

«Ура!» – крикнул мальчик.

Затем мама положила свою руку на плечо сыну.

– А что если бы ты потерял свой велосипед и год спустя увидел кого-то, кто катался бы на нем? – спросила она. – Как бы ты себя чувствовал?

Улыбка на лице сына погасла.

– Да. Я понимаю, что ты имеешь в виду, – сказал он.

Марк пошел в гараж, а затем отправился искать Рассела.

Многие истории заканчиваются на этом, так должно было случиться и здесь. Но тут произошло обратное. В полиции сказали, что не могут вернуть деньги, и передали проблему в городской совет.

Тронутые добрым поступком Марка, члены совета лично собрали деньги, чтобы купить и ему велосипед. Нам легко представить, как много времени после этого Марк и Рассел проводили вместе, объезжая на своих велосипедах все окрестности, наслаждаясь новой дружбой, построенной на основании одного хорошего поступка.

Приключения в лесу

Вот и настала золотая осень – время, когда созревает урожай, а красочная листва радует глаз. Ежик решил отправиться на поиски грибов. Помоги ему преодолеть все препятствия и запастись на зиму.

Задание 1

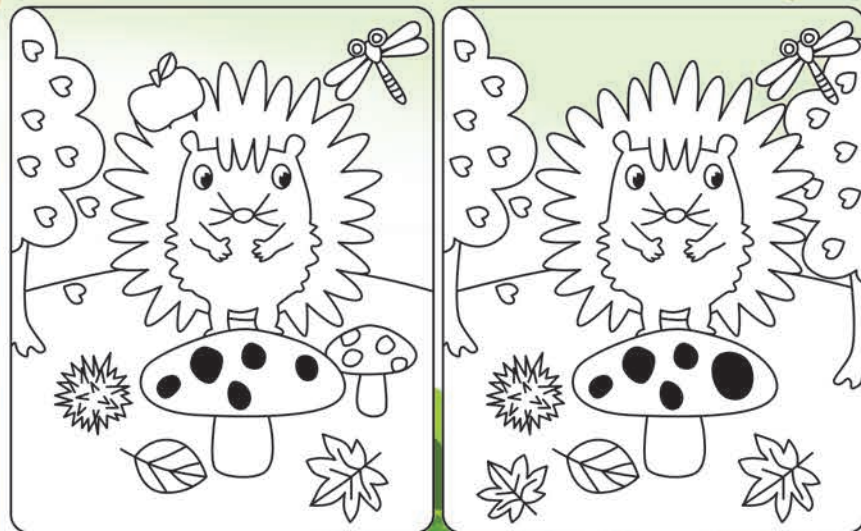
Вот неудача! Путь ежику загрождает ужасная змея! Расшифруй слова и помоги ежику выбраться из засады.

Забери грибочек ежику в корзинку.

Задание 2

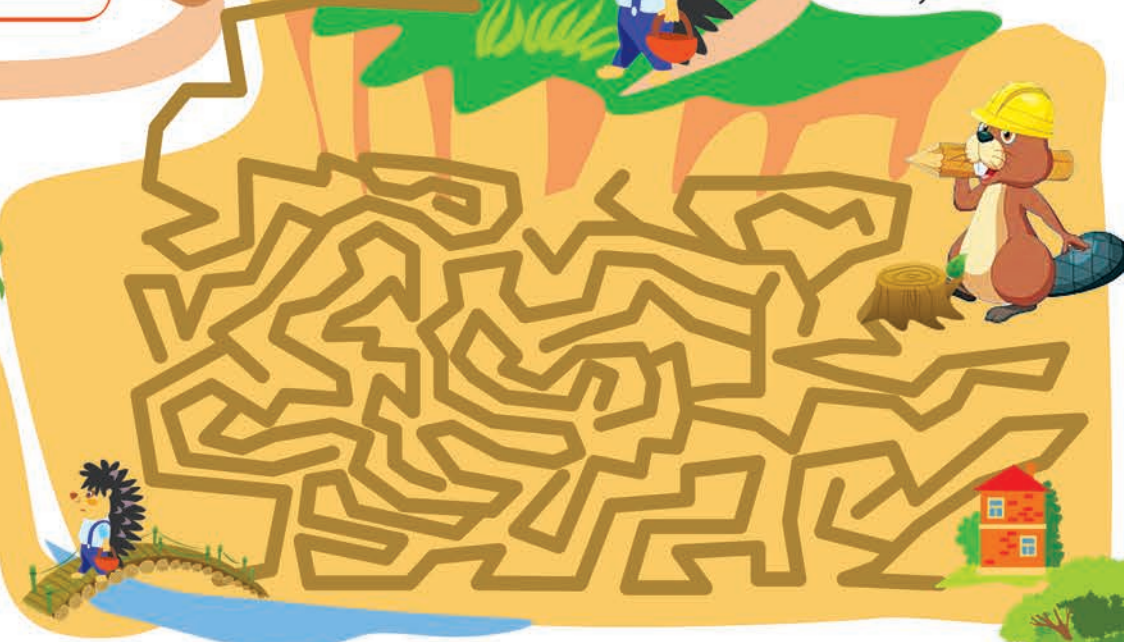
Найди 5 отличий на картинке и раскрась ее.

Задание 3

Шел ежик по узкой тропинке... до тех пор, пока она не оборвалась.

Помоги бобру найти ежика, чтобы помочь ему в строительстве мостика, тогда ежик сможет продолжить свой путь.

Задание 4

Соедини по точкам, раскрась и ты узнаешь, кого на своем пути встретил ежик.

Задание 5

После стольких приключений ежик наш проголодался. Для того, чтобы подкрепиться, ему нужно пройти лабиринт.

Задание 6

Посчитай, сколько грибов собрал ежик. Нарисуй их в корзинке.

Собака в пустыне

— Мы потерялись, — прошептала маленькая Коллин, ухватившись за руку своего старшего брата. — Я не вижу ни нашей машины, ни дороги. Я боюсь!

Денни посмотрел на свою сестру:

— Не плачь. Все будет в порядке.

Но он не чувствовал себя уверенным, хотя и говорил бодро.

Дети и их родители пересекали на машине пустынные места штата Невада. Когда наступила ночь, они остановились для того, чтобы разбить лагерь. Пока родители устанавливали палатку, Коллин и Денни бродили в поисках приключений. Они потеряли направление и заблудились в этой безрадостной местности, наполненной гремучими змеями и скорпионами.

— Я думаю, нам нужно помолиться, — подбодрил Денни, — Бог знает, где мы, несмотря на то, что мы этого не знаем.

Двое ребят преклонили колени на песке.

«Дорогой Боже, — сказал мальчик, — мы потерялись и не знаем обратного

пути. Пожалуйста, помоги нам». Коллин тоже хотела молиться, но она была очень напугана, поэтому просто сказала: «Аминь».

Когда они встали, все выглядело так же, разве что становилось темнее. Неожиданно Денни поднял палец.

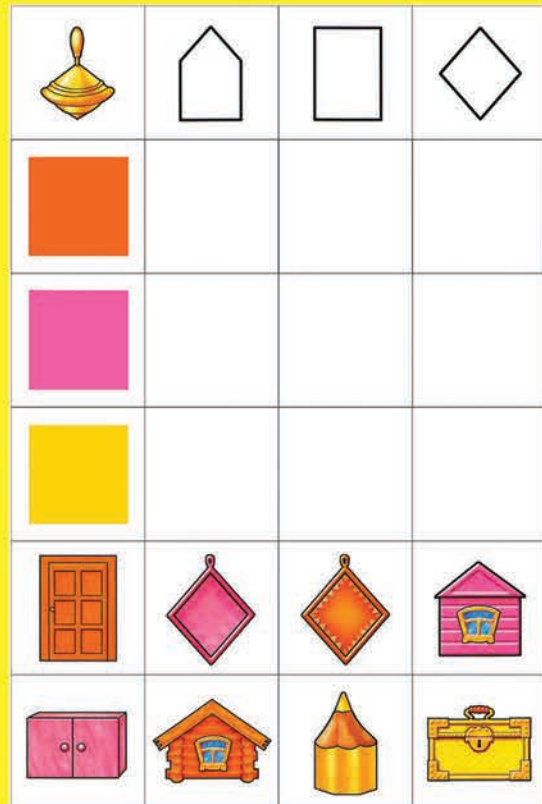
— Слушай! — прошептал он. — Я слышу лай собаки.

— У нас нет собаки, — напонила ему Коллин.

Затем и она услышала вдали лай.

Дети пошли на звук, осторожно обходя кустарники и камни, преодолевая холмы и овраги. В конце концов они вышли к своему лагерю, где собака лаяла на их родителей. Кругом домов не было. Казалось, пес был ничей и ему неоткуда было взяться. Но он стоял там и лаял.

Молитва открывает наши глаза и уши к тому, что может спасти нас, даже если это просто лай невесты откуда взявшейся собаки в темнеющей пустыне.

Геометрия

Нарисуй в пустых клеточках предметы, которые подойдут по форме и цвету.

Найди 9 отличий

Найди все 15 букв «Б», спрятанных на этой картинке. Раскрась.

Жахлива тінь

Аліса та Діана мешкали в сільській місцевості, де вони залюбки блукали по полях і піклувалися про свого улюбленого коня.

Одного разу мама захворіла і повинна була лягти в лікарню. Батька на той час вдома не було, і дві сестрички вирішили ночувати на фермі у сусідів. «Пам'ятайте, що зі школи вам потрібно повертатися якомога раніше, щоб нагодувати коня та почистити його, — наказала їм мама, — тоді ви встигнете дійти до сусідів ще до того, як стемніє».

Дві дівчинки дотримувалися цього наказу декілька днів, але одного разу після обіду вони захопилися грою в м'яч, і до того часу, коли вони добиралися додому, сонце вже сідало. Коли дівчатка пішли на сусідську ферму, яка знаходилася на відстані 1 км від їх дому, було вже темно.

Схопивши маленький ліхтар, що висів біля входу, вони пішли, але рухалися дуже

повільно. Ліхтарик ледь-ледь світив. Дівчатка дуже боялися. Хтось бачив гірського лева в околицях, а психіатрична лікарня, яка була розташована поблизу, час від часу повідомляла, що хтось із пацієнтів утік.

Раптом Аліса закричала. Там, у тіні, на паркані виднівся темний силует, що розгойдувався в різні боки. Він збільшувався, коли вони наближались, і рухався, коли рухалися вони. «Це чудовисько?» — у дівчинки перехопило подих.

Раптом вітер сколихнув спідницю Діани, і світло ліхтаря, який спалахував, прогнало «чудовисько». Виявляється, дівчатка злякалися тіні спідниці і старих дерев'яних воріт.

Цар Давид назвав Біблію світлом, яке освітлює шлях. Але пам'ятай, що те саме світло, яке створює тінь, може її і прогнати.

У церкві, яку відвідував Ігор із батьками, планувався виступ дитячого християнського театру. Ігор і майже всі діти, які відвідували цю церкву, брали участь у виставі. До того ж Ігор грав головну роль – він повинен був представити царя Соломона.

До них несподівано приїхала тітка Надя із донькою Наталкою – його двоюрідною сестрою. Ігор і Наталка ще ніколи не бачили одне одного, оскільки жили в різних містах. Та й саму тітку Надю Ігор теж не пам'ятав – вона приїжджала, коли хлопчик був зовсім маленьким. Ця несподівана зустріч була радісною для мами – її сестра та племінниця їхали на відпочинок і зробили пересадку в їхньому місті.

Тітка Надя привезла мамі та Ігорю подарунки: гарну скатертину, спортивний костюм і цілу коробку мандаринів. Ігор познайомився з Наталкою і почав показувати їй свої іграшки та книжки. Поки мама з тіткою Надею поралися на кухні, вони навіть встигли подивитися фотографії та мультки.

Раптом до кімнати зазирнула мама і поклікала Ігоря на хвилиночку в коридор. Коли Ігор вийшов, мама завела його в іншу кімнату і сказала:

– Синку, мені теж хочеться щось подарувати тітці Наді та Наталці. Вони через дві години від'їжджають, і за цей час я не встигну нічого купити. Давай подаруємо їм цю красиву тканину.

– Але, мамо, а як же мій костюм Соломона? Адже до нашого виступу залишилося менше, ніж місяць. Де ж ми візьмемо іншу тканину?

– Не переживай, Ігорю. Бог потім допоможе. Мені так хочеться зробити приємне тітці Наді!

– Гарзд, – погодився Ігор.

Він повернувся до Наталки, а через кілька хвилин зовсім забув про розмову з мамою.

Незабаром усі сіли за стіл. Навіть тато Ігоря відпросився з роботи, щоб побачитися з родичами. На прощання мама подарувала тітці Наді та Наталці невеличкий пакуночок.

«Мій костюм!» – згадався Ігореві. Але він одразу відігнав від себе цю тривожну думку. Адже минулого разу Ісус його не підвів, отже, і зараз не підведе!

Яким же здивованим і захопленим він був, коли через тиждень на уроці суботньої школи вчителька оголосила: надійшла посилка від німецьких друзів – учнів християнської школи. Вони надіслали набори кольорової крейди, дитячі малюнки і декілька комплектів костюмів для біблійних сценок.

– Якби ти бачив, Ігорю, яке там гарне вбрання для царя, – сказала хлопчику під час перерви вчителька, – краще, ніж у самого Соломона.

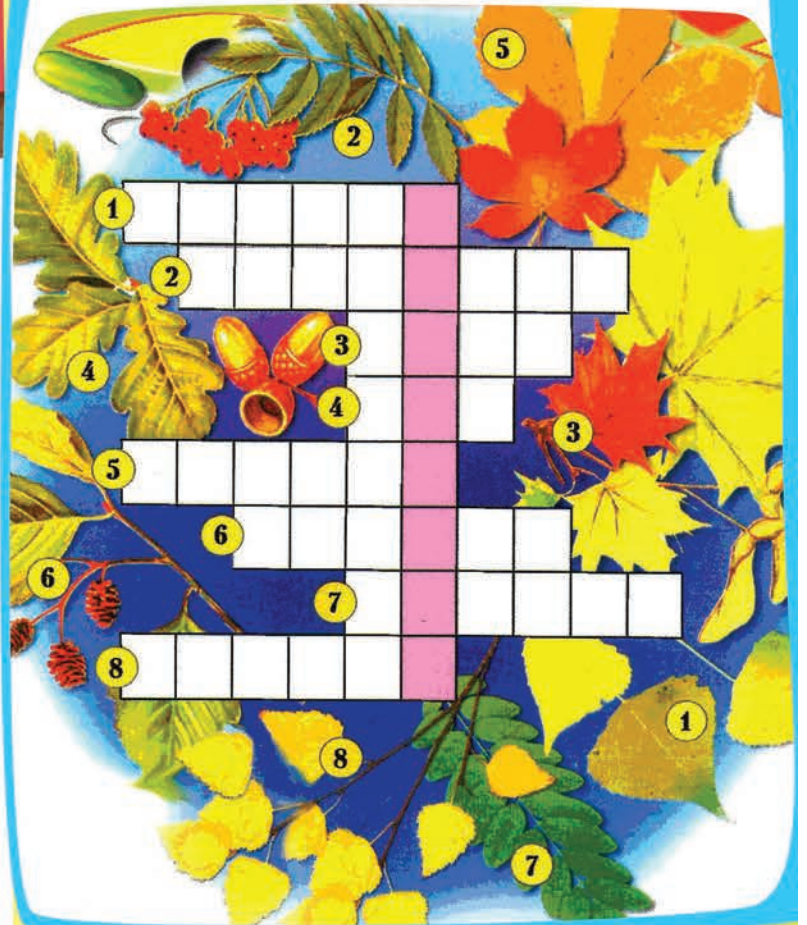
Ігор усміхнувся. Він так і знав: Ісус допоможе!

На якій картині Веселун правильно намалював Соньку, не припустившись жодної помилки?

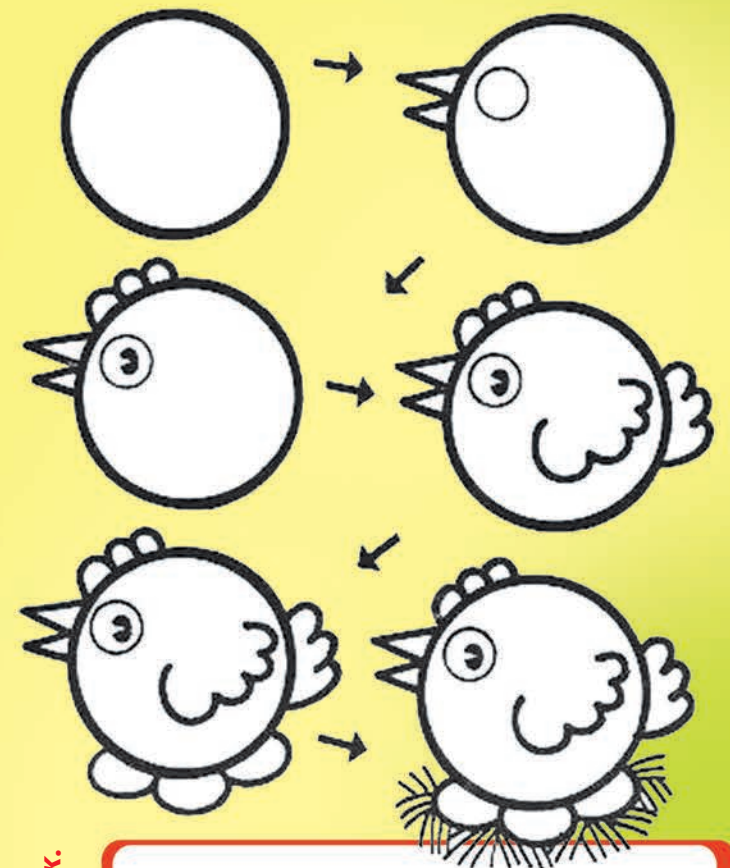

Кросворд

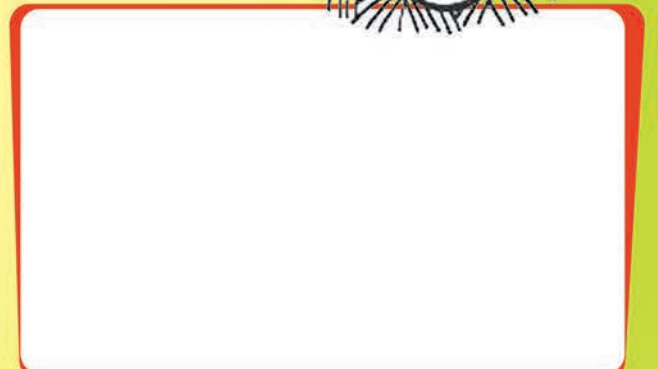
Як називаються дерева, що подарували листя для цього барвистого букета? У рожевому стовпчику ви прочитаєте назву дерева.

Навчаємося малювати

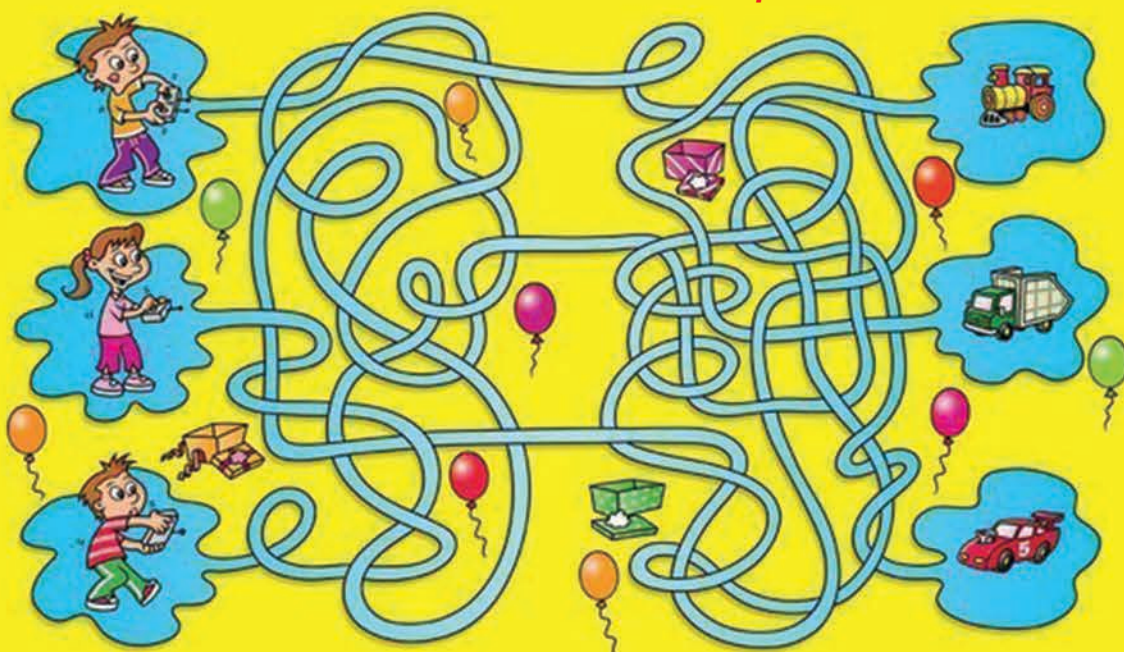

Роздивившись схему, намалюй свій малюнок.

Доріжки

Допоможемо дітям знайти шлях до своїх іграшок.

цікаві дослід

НЕЗВИЧАЙНІ КВІТИ

Купіть букетик квітів білого кольору (гвоздики, хризантеми, гербери). Кожну помістіть у прозору вазочку, попередньо зробивши на стеблі зріз. Після цього додайте в кожную вазочку харчовий барвник різного кольору – наберіться терпіння і зовсім скоро білі квіти забарвляться в незвичайні відтінки.

ДОМАШНІ КРИСТАЛИ

Пропонуємо дуже цікаве заняття, а головне — зовсім просте. Приготуйте перенасичений сольовий розчин, щоб нова порція солі не розчинялася у воді. А тепер помістіть у склянку з розчином дріт з петелькою на одному кінці. Мине кілька днів — і на ньому з'являться (так-так!) кристали. А якщо ви ще й харчовий барвник у розчин додасте, то ви отримаєте «справжній» сапфір (якщо барвник синього кольору) або рубін (якщо червоного).

ВОДНА ВЕСЕЛКА

Налийте воду в прозору банку і додайте таблетку фенолфталеїну (продається в будь-якій аптеці). Рідина в банці буде прозорою. Але варто вам додати розчин харчової соди — і вода тієї ж миті набуде яскраво-малинового кольору. Ось такі чудеса! Коли радість від незвичайного перетворення трішки згасне, додайте в малинову воду лимонну кислоту або оцет — і рідина знову стане прозорою.

Цифри та числа

Колись відомий російський учений Д. Менделєєв сказав, що наука розпочинається тоді, коли починається вимірювання. Саме потреба вимірювати та порівнювати спонукала наших далеких предків придумати числа. Числа, міру довжини, ваги та часу позначили цифрами. Проте спочатку позначали числа за допомогою камінців або зарубок на паличках.

Потім придумали записувати числа, складаючи їх. Ось як, наприклад, записують числа в австралійському племені ріки Муррей:

1 = енеа, 2 = петчевал, 3 = петчеваленеа, 4 = петчевалпетчевал.

Але великі числа так записувати незручно, тому потрібно було винайти інший спосіб.

Найдавніші спроби зручного запису чисел нам відомі з Давнього Єгипту. Цифри позначалися ієрогліфами, наприклад, ось як записували число 1207:

Ми сьогодні користуємося ще римськими позначеннями чисел. Ось, наприклад, як записують число **41: XLI**.

Старослов'янський спосіб запису чисел — за допомогою літер алфавіту, причому їх вистачало, щоб записати всі тризначні числа.

Але найзручнішими виявилися арабські цифри. Виникли вони, як не дивно, в Давній Індії. Просто арабські математики запозичили їх в Індії. Свого сучасного вигляду арабські цифри набули в XVII столітті.

ДОСЛІД «ТАЙНОПИС»

Для досліду потрібно взяти аркуш білого паперу, пензлика, молоко або лимонний сік, свічку.

Проводити дослід потрібно так: у маленьку посудину налейте трохи молока або лимонного соку. Пензликом на білому аркуші паперу щось намалюйте або напишіть. Потім залиште папір, щоб він просох.

Напис зникне. Потім цей аркуш паперу потримайте над полум'ям свічки на відстані не менше 10 см. Щоб напис проявився, постійно рухайте аркушем у різні боки і стежте за тим, щоб він не загорівся.

Вам понадобятся: одна груша, три мандарина, зеленый виноград, гранат, красное яблоко. Вы спросите: а зачем яблоко? Мы снимем с него шкурку и из нее вырежем лапы павлина. Все фрукты должны быть красивые, свежие и без повреждений.

Итак, разрезаем грушу пополам. Укладываем на плоскую тарелку большого диаметра. Затем чистим и разделяем на дольки мандарин, чистим гранат, разрезаем вдоль виноградины. Выкладываем из очищенных фруктов павлиний хвост, как на фото. Вырезаем тонкие ровные полоски из яблочной кожуры. Выкладываем лапки. Глаза и клюв можно сделать из крошечных частичек творога и таких же по размеру частичек чернослива. Можно помогать себе зубочисткой. Формируете крошечку творога и зубочисткой «приклеиваете» ее на голову павлина. Точно так же — со вторым глазом. Клюв и зрачки глаз вырежьте из чернослива маникюрными ножницами. Это, пожалуй, самая кропотливая часть работы. Все остальное делается просто и быстро!

Приятного аппетита

Павлин

Этого прекрасного павлина, ребята, вы можете сделать за 15 минут.

Чарльз С. Кейс

БОБРИ

Сьогодні ми поговоримо про бобрів. Відомо, що у бобрів великий плоский хвіст, який виконує функцію руля під час плавання, і з його ж допомогою інші бобри отримують попередження про небезпеку, якщо хвіст ударяється об воду. Але бобри завдають великої шкоди тій місцевості, де живе і трудиться людина.

Ці звірята валять дерева, підточуючи їх біля самісінького кореня великими передніми зубами. Потім вони відгризають гілки і кладуть їх у річку. За допомогою не-

величких дерев, гілок та болота вони будують справжню греблю, утворюючи невелике озерце. У такому штучному озері бобрам зручно плавати та облаштовувати житло. Здавалося б, немає нічого поганого в тому, щоб неподалік жили бобри і можна було б спостерігати за ними поблизу. Проте ці заводи можуть знищити врожай та іншу рослинність.

Велика кількість невеликих тварин влаштовують свої помешкання в тих самих місцях, що і бобри. Інколи ці помешкання знищуються водою, і обумовлено це тим, що бобри побудували дамбу. Крім того, знищуються дерева та

інша рослинність. Насправді в багатьох випадках збільшення рівня води призводить до таких руйнувань, що доводиться з конкретним наміром звільнити воді шлях. Мабуть, ви чули про працелюбність бобрів, як вони ретельно відбудовують дамби заново. Інколи єдиний спосіб забезпечити річці безперешкодний рух – це позбутися самих бобрів. І, незважаючи на таку шкоду, співробітники охорони природи надають перевагу зберегти їм життя і перенаправляють їх в інше місце.

Трудящиеся во мраке

Кроты почти все время живут под землей в полной темноте. У них есть глаза, но они очень плохо видят. Кроты не встречаются в Африке, в Центральной и Южной Америке.

Передние конечности этих землероек превосходно приспособлены для рытья нор, и за день эти животные могут прокопать стометровый туннель (это длина футбольного поля!). У них мягкий, короткий и очень густой мех, который позволяет уменьшать трение во время движения по туннелю.

У кротов нет внешних слуховых органов и, по – видимому, они им и не нужны, поскольку грязь все равно залепляла бы их, но они очень чувствительны к вибрации. Если вы заметите копающего крота и попытаетесь подкрасться к нему, вам придется делать это очень

медленно и осторожно, иначе он почувствует вибрацию и уйдет в нору.

Один из семи видов кротов называется звезднонос. На его носу около 22 мягких кожных складок, похожих на звезду. У кротов две основные угрозы: змеи и вода, которая может затопить их туннели. Многие люди не любят кротов, потому что они копают норы во дворах и садах. Но они приносят и пользу, поедая личинки насекомых и прочих беспозвоночных обитателей почвы.

Куница

Куница — тварина завдовжки 33-55 см та хвостом 15-25 см, з м'яким та пухнастим хутром — сіро-коричневим на спині і світлішим з боків.

В Україні поширено два види куниць — лісова та кам'яна.

Лісова куница надає перевагу старим хвойним та змішаним лі-

сам, де багато сухою та дерев з дуплами. Тут є де сховатися і достатньо їжі. Зазвичай тварина влаштовує гніздо в дуплі на великій висоті, тому що куница вміє справно лазити й стрибати з дерева на дерево, використовуючи свій пишний хвіст як парашут.

Куница добре плаває, швидко бігає по землі, навіть коли високий сніг, завдяки покритим пишним хутром лапкам. Дуже спритна і швидка куница без особливих зусиль може зловити зайця, глухаря або тетерука. Однак її основний об'єкт полювання — це білка. Не проти куница поласувати і горобиною або іншими ягодами. Часто тварина руйнує й пташині гнізда в пошуках яєць, причому як на землі, так і на деревах.

У куниці з'являються 1-8 голих, сліпих, безпомічних малят. Але вже в чотири місяці вони стають дорослими і самостійними.

Живуть куниці до 15 років.

Порахуй всіх пташечок на сторінці.

Веселый English

My classroom

Task 1

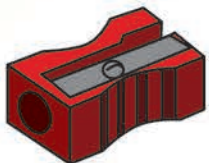
Read and remember words.
Прочти и запомни слова.

pen [пэн]

copy-book [копибук]

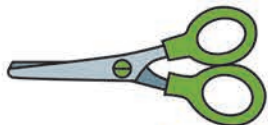

sharpener
[шарпинэ]

book [бук]

pencil [пэнсил]

scissors [сизэз]

desk [дэск]

bag [бэг]

computer [кэмпьютэ]

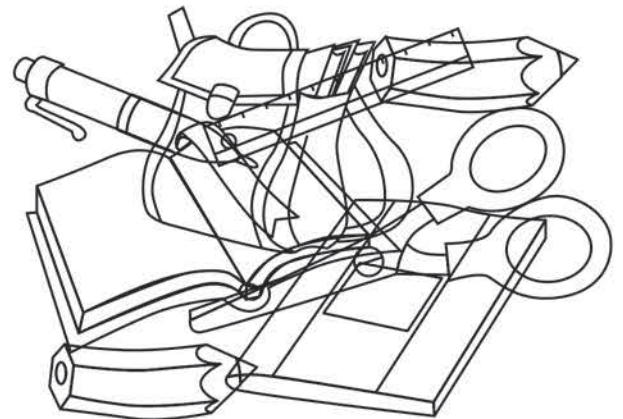

ruler [рулэ]

Task 2

Look at the picture and find as many school things as you can, name them.

Посмотри на рисунок и найди как можно больше школьных принадлежностей, назови их.

Task 3

Put the necessary letters in and do the crossword.
Впиши недостающие буквы и реши кроссворд.

It's a b ____.

It's a d _ s _.

It's a _ _ n.

It's a r ____.

It's a p _ n _ l.

It's a c _ m _ t _.

Task 4

Find and circle the words. They may appear horizontally, vertically, or diagonally.
Найди и обведи данные слова. Они могут быть расположены горизонтально, вертикально или диагонально.

RULER
DESK
PENCIL
PEN
BAG
SHARPENER
SCISSORS
BOOK
COMPUTER

Task 5

What will you take to school?
Choose and write down.
Что ты возьмешь в школу?
Выбери и запиши.

Going to school.
When you go to school you must take your

and _____.

pen – ручка
apple – яблоко
lunch box – контейнер (коробка)
для завтрака, бутербродов
dog – собака
books – книги
school bag – портфель
flag – флаг
pencils – карандаши
umbrella – зонтик
ruler – линейка
ball – мяч
sharpener – точилка
phone – телефон
jeans – джинсы

Логика

Найди одинаковые зонтики.

Кто изображен на картинке?

Знайди всіх тварин на малюнку та назви їх.

Если булочка только одна

Вероника пришла к своей двоюродной сестре Свете, когда мама Светы оставила ее с младшей сестренкой, а сама поехала по делам. Был выходной день. Девочки играли вместе во дворе, там было много детей. Потом пришли домой и Света покормила сначала свою сестренку Лину, положила ее спать и попросила Веронику что-нибудь рассказать Лине перед сном. А сама пошла на кухню приготовить что-нибудь поесть для себя, Вероники и мамы. Мама должна была скоро вернуться. Так получилось, что мама не успела приготовить обед и попросила Свету сделать это.

Вероника решила рассказать Лине одну историю, которая недавно приключилась с ней. А произошло вот что.

Вероника ездила в школу на электричке. Хорошо, что школа находилась рядом с маминной работой – туда и обратно Вероника ездила вместе с мамой.

Однажды маме нужно было остаться на работе до позднего вечера. Она объяснила Веронике всю ситуацию, а потом добавила:

– Сегодня тебе придется возвращаться домой одной. Скажешь папе, что я приеду в девять часов. Доченька, не пропусти свою остановку. Возьми в дорогу булочку, и пусть Господь тебя хранит, – мама поцеловала дочку и вернулась на работу. А Вероника пошла на вокзал.

В электричке было мало людей. Перед ее отправлением Вероника решила полакомиться булочкой. Но тут она услышала голос своей учительницы:

– Вероника, а почему ты без мамы?

– Мама задержалась на работе. А вы тоже ездите на электричке?

– Да, я живу дальше вас. Просто езжу всегда в первом вагоне, поэтому мы никогда не встречались, – ответила учительница.

Веронике уже было неудобно доставать булочку. Она знала, что некрасиво есть в чьем-либо присутствии, не поделившись. Но булочка была такой маленькой, там нечего было делить. А кушать очень хочется.

Вдруг в сознании Вероники появилась мысль: «А что,

если Нина Семеновна тоже голодна?»

И девочка решила лучше отдать всю булочку учительнице.

– Нина Семеновна, угощайтесь, пожалуйста, – Вероника протянула ей раскрытый пакетик с булочкой.

– Спасибо, милая! Ты так добра! Мне очень приятно, – сказала учительница. Потом она раскрыла свой пакет и достала оттуда банан и два яблока для Вероники!

Когда Лина услышала этот рассказ, она посмотрела на Веронику восторженными глазами и сказала:

– Какая ты молодчина! Я теперь буду всегда делиться.

Вероника рассмеялась.

– Это потому, что когда я отдала свою булочку, мне достались банан и яблоки? – спросила она Лину.

– Конечно! – сказала девочка, рассмеявшись. А потом подумала и добавила серьезно: – Нет, я просто хочу не жадничать и быть доброй, как ты и твоя учительница.

А хотелось бы вам, ребята, почувствовать на собственном опыте, как это приятно – быть добрым, отдавая другу то, что вы оставляли для себя?

Історія кулькової ручки

Яких тільки пристосувань не вигадували люди для письма! Найдовше використовували пера. Найкращими були гусячі, воронячі та павині пера, хоч у кожного з них були свої переваги. Скажімо, французький письменник Оноре де Бальзак найбільше любив працювати воронячими перами. Використовувалися для письма не будь-які пера, а лише 2-3, узяті з крил. Цінувалися пера з лівого крила ворони – вони мали зручний вигин. Гарне перо, тим більше заточене власноруч, вважалося найкращим подарунком.

Цікаву історію має чорнило. У стародавньому Єгипті та Китаї писали на папірусі сумішшю сажі та олії. У Давній Греції та Римі застосовували кілька типів

чорнила. Із пурпуру робили червоне «придворне» чорнило, яким писали тільки державні документи, цю суміш суворо охороняла спеціальна варта. Чорне чорнило робили з чорної фарби – сажі, плодів кисточок, виноградної лози, відвару кори дубильних рослин і деревного вугілля. Крім того, у давнину до чорнила нерідко домішували полинову настоянку, щоб миші не їли рукописи.

Першу ручку винайшли в Стародавньому Єгипті. Вона була мідною. У мідний стержень вставляли тоненьку тростину, наповнену темною рідиною. Рідина стікала вниз по тростині аж до її загостреного кінця. Але така ручка була незручною, бо мідь забруднювала руки. Щоб писати, потріб-

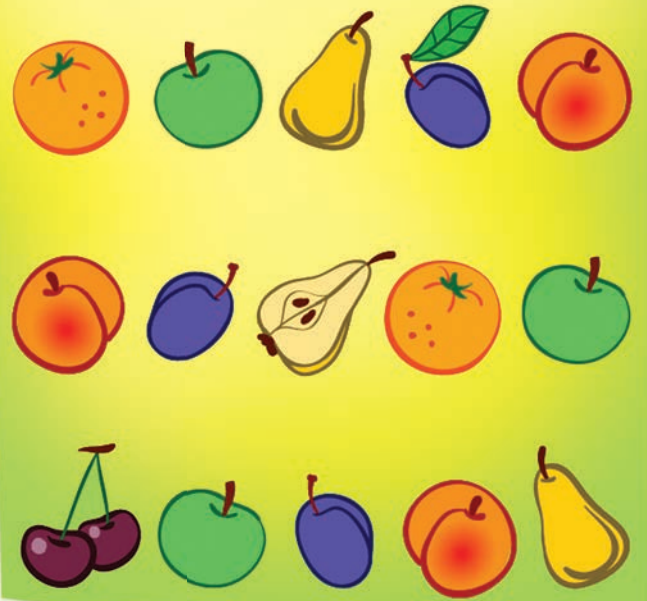
но було вдягати рукавиці. Таку ручку знайшли у похованні Тутанхамона.

1943 року в Аргентині було розроблено першу кольорову ручку, перо якої було замінене кулькою – маленькою і дуже міцною. Вона розміщена на кінчику стержня. Кулька увесь час змащується пастою і, ковзаючи по паперу, залишає на його поверхні слід. Такі ручки першими застосували льотчики, оскільки ними було зручно писати на великих висотах, де низький атмосферний тиск.

Зовнішній вигляд ручок і чорнила сьогодні дуже різноманітний. У магазині можна купити гелієві та олійні ручки. Сучасною ручкою можна провести лінію завдовжки 10 кілометрів!

Логика

Посмотри внимательно и найди в каждом ряду «лишний» фрукт.

Лабиринт

Загадки

Листя жовте облетіло,
Парки та сади накрило.
Та поглянь на гілочки,
Що горять, немов свічки...
Восени зачервоніла
Рясно-рясно...

(енигодог)

Довкола пенючків
вмостились грибочки.
Більші та маленькі,
а звучать

(опеньки)

Гроза

Гроза – це природне явище. Під час грози чути, як гримить грім, і видно блискавки. Вважається, що грім народжується після зіткнення двох великих хмар, під час якого відбувається розряд атмосферної електрики.

Ось деякі правила поведінки під час грози.

- Якщо ти вдома, щільно зачини вікна, і тобі ніщо не буде загрожувати

- Якщо ти йдеш містом і розпочинається гроза, наперед заховай парасольку в сумку. Якщо поблизу є житловий будинок або магазин, зайди туди. У крайньому випадку стань поряд, тому що будівлі обладнані громовідводами. Громовідводи захищають будівлі від потрапляння

блискавки. А ось транспортні зупинки не завжди захищені від електричного розряду.

- Якщо гроза застала тебе в лісі, то пам'ятай, що блискавка там майже ніколи не б'є в землю, за винятком галявин, а найчастіше потрапляє в дерева. Причому чим вище дерево, тим воно більш привабливе для розряду. Висновок: не ховайся під час грози під високими деревами. Найкращий варіант – сісти між низькорослими деревами.

- Набагато гірше, якщо під час грози ти будеш у полі. За перших ознак грози слід швидко дістатися найближчого лісу або села. Якщо на твоєму шляху до житла особісто стоїть дерево або ж копиця сіна, краще обійди їх

не менше ніж за 150 метрів. Якщо тобі не вдалося добігти до схованки до початку грози, ляж на землю і в жодному разі не продовжуй рухатися.

- Під час грози не можна перебувати на березі річки або у воді.

- Кулеподібна блискавка заслуговує на особливу увагу. Природу її появи остаточно не вивчено. Відомо тільки, що «влучає» вона у найближчий до неї об'єкт, а при підвищенні або зниженні температури повітря та під час зіткнення з тілом, що має інший електричний заряд, вибухає. Якщо поряд з'явилася кулеподібна блискавка, не привертай її увагу, тобто не створюй руху повітря. Поволі віддаляйся від неї.

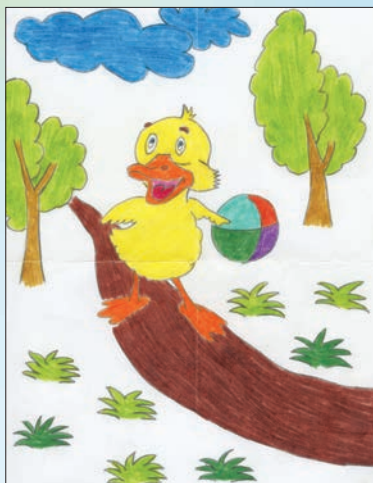
Находилки

Помоги улитке добраться домой – найди недостающие части дорожки.

Нікіфор Кошлак

Дячинська Надія

Вікторія Гапончук

Валерія Кучеренко

Марта Літвінчук

Світлана Галюк

Олександр Набок

Надія Гапко

Вікторія Скок

Лілія Лопатинська

Станіслав Тищенко

Максим Харченко

Ілона Винниченко

Яніна Яворська

Катерина Бикова

Дарина Белокрис

Олександр О कोरोков

Даринка Мазан

Ірена Нестерчук

Дарина Гайдук

 Смотрите на телеканале «Надія»

ЛОМАСТЕР

неділя 14:00

Дитяча зустріч у майстерні «Ломастера»:
майструємо, граємо,
відгадуємо

і просто ВІДПОЧИВАЄМО!

Малюнки читачів

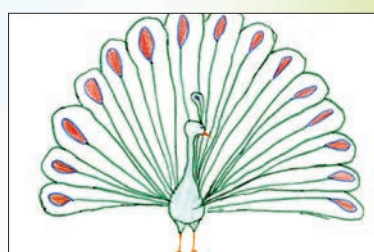
Любі діти!

На адресу видавництва надійшла велика кількість ваших малюнків. На жаль, ми не в змозі відразу опублікувати всі ваші роботи. Чекайте їх в одному з наступних номерів.

(Будь ласка, пишіть ваші прізвища розбірливо, бажано друкованими літерами на зворотному боці кожного малюнка).

Соломія Максимюк

Ліза Пихтіна

Катерина Кравцова

Андрійко, Біла Церква

Додаток до газети «Вічний Скарб»

Щомісячна дитяча газета «Скарбничка»
Видавець – християнське видавництво
«Джерело життя»
Адреса: 04071, м. Київ,
вул. Лук'янівська, 9/10-А
e-mail: dzherelo@ukr.net;
тел.: (044) 467-50-68
(044) 428-84-38

Відповідальний за випуск: директор видавництва
«Джерело життя» Василь Джулай
Головний редактор видавництва: Лариса Качмар
Відповідальний редактор: Інна Джердж
Дизайн та верстка: Юлія Смаль
Над номером працювали:
Інна Джердж (молодша), Ольга Бокова
Відповідальна за друк: Тамара Грицюк

Наклад: 10 000 прим.

Редакція залишає за собою право
редагувати і скорочувати тексти.
Рукописи не повертаються. Листування
ведеться лише на сторінках газети.

